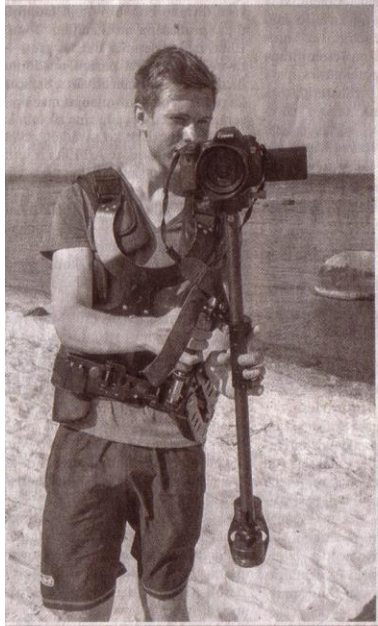

«Tikai tie, kas prot riskēt, uzzina, cik tālu spēj tikt»

Artūrs pagājušā gada vasarā, filmējot kāzas. Albuma foto

Agrita Blumberga

Talsenieks Artūrs Reinholds ir radošs un mērķtiecīgs jauniešs, kuru spēj iedvesmot brīvība tajā, ko viņš dara, proti, fotogrāfē un filmē. Savu talantu viņš netur zem pūra, bet gan tieši otrādi — rāda pasaulē, uz ko ir spējīgs. Šobrīd jauniešs studē foto, video un grafiķo manipulāciju Lielbritānijā un pie sniegtā netaisās apstāties.

— Pastāsti, kā aizsākās tava aizraušanās ar fotogrāfēšanu?

— Jāsāk ar to, ka iesākumā man parādījās talants zīmēšanā. Šī radošā izpausme mani aizrāva, un gribēju ar to saistīt nākotni. 2010. gada vasarā pirmo reizi mūžā tiku pie iespējas fotogrāfēt ar spoguļkameru. Kā puisim interese par mākslu man nebija tik liela kā par tehniku. Kameras, mikrofonu, gaismas un visi tie dārgie palīginstrumenti mani pārsteidza. Ar nevēlētu interesi izzināju tos ar interneta palīdzību. Krāju naudu un centos rast iespējas vēlreiz tikt pie šādas kameras. Tad nu 2012. gada pavasarī iegādājos savu spoguļkameru. Tehniskos parametrus zināju no galvas, zināju arī to, kā darbojas mehānisms un elektronika. Pirmajos pāris mēnešos pārbaudīju, uz ko kamera ir spējīga. Draugiem patika manas fotogrāfijas, un jau vasaras beigās sāku bildēt dažas pazīstamas meitenes. Pēc tam cilvēki sāka prasīt dzimšanas dienas foto pakalpojumus. Pirmo pusgadu fotogrāfēju par

simbolisku atalgojumu, taču jau drīz vien cilvēki sāka interesēties par jubilejām, fotosesijām, produktu foto un kāzām. Šajā biznesā nonācu, pašam nemanot.

— Un filmēšana?

— Ar filmēšanu ir nedaudz citādāk. Lai arī tā man paveicās un patika, sastapos ar grūtībām to visu apstrādāt. Mana tehnika nebija gana jaudīga, un lielo failu ielāde datorā varēja ilgt pat stundām ilgi. Foto pakalpojumu dēļ attīstīju savu ieguldījumu, un drīz vien sāku veidot videoklipus. Pats process un rezultāts man patik daudz labāk nekā foto. Kustīga bilde pieprasa labākas iemaņas, lielāku pacietību un tehnisko nodrošinājumu. Manuprāt, video sniedz daudz vairāk emociju nekā fotouzņēmums. Videoklipa izveidē man ir iespēja ielikt daļu sevis, daļu no tā, ko piedzīvoju un izjūtu. Tā ir mana saziņa ar skatītāju. Es varu izpausties, izmantot jot iztēli. Zināšanas ir ierobežotas, taču iztēle nav ierobežota. Ar katru paveikto darbu prasmes un prasības pret sevi tikai auga. Taču tagad tas viss atmaksājās.

— Kā izlēmi studēt ārpus Latvijas robežām?

— Līdz devītajai klasei biju pārliecināts, ka studēšu par arhitektu. Taču, tiklīdz guvu atzinību foto un video sfērā, plāni mainījās. Gribēju darīt to, kur esmu iekšā ar visu sirdi un dvēseli. Vidusskolā jau no 10. klases meklēju savu studijas vietu multimediju pasaulē. Latvijā piedāvātās programmas un iespējas nevilināja. Gribēju kāpt augstāk. Meklēju skolas ārzemēs un izvirzīju vairākus variantus Lielbritānijā. Tad

apmēram gadu analizēju un sapratu to, ka «University for the Creative Arts» ir vispiemērotākā man. Tā ir skola, kas specializējas tikai mākslā. Šeit varu nodoties saviem darbiem pilnībā. Augsts tehnikas līmenis, lektori, kas strādājuši ievērojamās darbavietās, profesionāla attieksme un individuāla pieeja palīdz sasniegt virsotnes. Manuprāt, tikai tie, kas prot riskēt, uzzina, cik tālu spēj tikt.

— Kādi ir tavi pirmie iespaidi jaunajā skolā, pilsētā?

— Esmu priecīgs, ka varu tur atrasties. Dzīvoju ļoti skaistā, es pat teiktu zaļā pilsētā. Šeit cilvēki nesteidzas, dara to, kas patīk. Attieksme pret mani un pārējiem ir pārsteidzoši laipna. Tas pats ir attiecīgāms uz skolu. Visi atbalsta cits citu, ir iecietīgi un strādā kopā. Radošā brīvība šeit ir pilnīgi citāda nekā Latvijā. Tikai dažu nedēļu laikā jūtu, kā esmu izmainījies. Domāšana un redzējums uz visu ir plašāks. Šeit ir iespēja izpausties, kā arī pilnveidot sevi. Ir tikai jātic un jādara.

— Kas ir tas, kas tevi iedvesmo, liek iet uz priekšu?

— Man patīk atzinība un pamatota kritika, un bez tās nav iedomājams dzīvot. Es negribēju būt *pelēkā masā*, bet gan vēlējos būt oriģināls un pierādīt sevi. Visi tie, kas mani noniecināja vai kā citādi ļauni attiecās, radīja motivāciju iet uz priekšu un sasniegt vairāk. Mani iedvesmo brīvība tajā, ko daru. Nebaidos riskēt un pieņemt izaicinājumus. Pēc vairākiem gadiem vienlīdz, ko, iespējams, nožēlošu, būs tas, ko nebūšu izdarījis. ❖

Žurnālistes Agritas Blumbergas raksts "Tikai tie, kas prot riskēt, uzzina, cik tālu spēj tikt" / Talsu Vēstis, 09.10.2015.